

#CATALUNYA DIGNITAT

VOL VIURE AMB

Voluntaris de Santa Lluïsa de Marillac, una entitat que dona suport a les persones sense llar, en el moment de classificar aliments per repartir ■ ALBERT SALAMÉ

Una mà on recolzar-se

NECESSITATS • L'Obra Social Santa Lluïsa de Marillac acompanya homes en situació d'exclusió social extrema, sense llar, amb drogodependències, excarcerats i malalts **MONGES** • Fa 35 anys les monges de la Companyia de les Filles de la Caritat van fundar la institució **VOLUNTARIS** • La majoria de les persones que treballen a l'entitat ho fan voluntàriament

Mireia Rourera
BARCELONA

Al número 33 del carrer Sant Carles, al cor de la Barceloneta, en un edifici de cinc plantes, hi ha l'Obra Social Santa Lluïsa de Marillac, que depèn de la Companyia de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül. S'hi atén homes en situació d'exclusió social extrema, sense llar, amb drogodependències, excarcerats, malalts, que hi arriben derivats dels serveis socials. Tot i que és un centre d'estada limitada, algunes persones s'hi estan setmanes i fins i tot mesos. És el cas d'alguns malalts terminals, que s'hi estan fins al dia de la seva mort.

Aquesta institució, que també fa acompanyament en centres penitenciaris, té a més un centre de dia, on es fan programes de reinserció, esmorzars, dinars i sopars. "El nostre objectiu és acompanyar aquestes persones; que s'aixequin, que volin, que puguin ser lliures i fer la seva vida com a persones de ple

dret que són", diu Eduard Sala, el director. Sala, que ha vist arribar al centre gent de totes les procedències socials i de totes les condicions, a qui al final els ha anat malament la vida, dibuixa així la desesperació dels qui han anat a parar en aquest lloc: "Aquí hi ha molta gent que no és res per a ningú, que està sola. Se senten impotents, amb aquella sensació que no poden, que no po-

"Tenim molta gent que no és res per a ningú", denuncia el director de l'entitat, Eduard Sala

dran tirar endavant..., i molts han perdut el sentit vital. Són aquelles persones que creuen que no tenen motiu ni per llevar-se", denuncia. "Això són lloses massa pesants per a gent que se sent trencada i neda contra corrent -diu-; per això nosaltres intentem ajudar-los i que puguin reprendre el camí."

La història d'aquesta entitat està íntimament lligada al barri de la

Barceloneta. En aquest edifici hi havia hagut fins al 1970 l'Escola Nostra Senyora de Montserrat, gestionada per les Filles de la Caritat. S'hi ateníen els nens del barri, del Somorrostro, del Besòs, de Sant Roc i Can Tunis, els més pobres d'aquell moment i amb més immigració, als quals també se'ls oferia servei de menjador.

Comença als anys setanta

Explica Eduard Sala que tot es remunta a l'època -estem parlant dels setanta- que les Filles de la Caritat ateníen homes sense llar convalescents que malvivien en vagons a la via morta de l'estació del Nord. "Les monges van posar lliteres dintre dels vagons i després van habilitar unes dependències al carrer Wellington. L'any 1979, com que aquí ja no hi havia l'escola, van agafar dues plantes i van obrir un centre d'estada limitada per a homes sense llar convalescents", explica. I continua: "Però també en aquella època va passar que l'heroïna va causar estralls al barri i joves que havien estat alumnes de les mon-

2.627
persones van ser ateses l'any passat a l'Obra Social Santa Lluïsa de Marillac.

35
anys fa que es va fundar aquesta institució, que depèn de la Companyia de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül.

1.000
entitats d'acció social pertanyen a l'Església, segons un estudi presentat la setmana passada per la Fundació Pere Tarrés.

ges van venir aquí a demanar-los ajuda." I aquí es va obrir una altra línia d'atenció. Santa Lluïsa de Marillac ha crescut molt des d'aleshores i ara té també, en el mateix barri, 14 habitatges d'inclusió social i un servei de lliurament d'aliments on acudeix gent del barri.

"Aquest servei de donar menjar a famílies del barri és una tasca complementària que fem de més a més. Però la fem per culpa de la greu situació de crisi en què ens trobem, que ens situa en un escenari terrible que mai hauríem imaginat", diu Sala. "Donar menjar és de postguerra, però la situació ara és gravíssima. Per això ho fem, perquè molta gent del nostre barri ho necessita", manté. Però vol deixar clar que la principal tasca de la institució que dirigeix és "acompanyar" persones en un sistema "on no tenen els drets garantits", en una tasca on la feina més important "és el que no es veu".

A Santa Lluïsa de Marillac hi treballen 130 persones: 103 voluntaris i 27 professionals. L'any passat va atendre 2.627 persones. ■